

'Veel mensen vinden het sexy een boek op hun naam te hebben'

Auteurs, uitgevers en schrijfcoaches geven in 'Droomdebuut' tips aan aspirant-schrijvers.

Tekst: Yoeke Nagel Foto: Marco Okhuizen, Rob Voss, Paul Vreeker

Wat is de overeenkomst tussen J.K. Rowling, Harry Mulisch en Stephen King? Bezoekers van schrijversmarkt.nl krijgen deze vraag voorgelegd; het antwoord volgt direct: 'Ze zijn allen auteurs van bestsellers én ze zijn allemaal eens afgewezen door de uitgever.' Op schrijversmarkt.nl

“De tips die schrijvers geven, zijn aangenaam tegenstrijdig. De ene adviseert zitvles te kweken, de andere raadt juist beweging aan.”

—Marjoleine Tel

presenteren schrijvers hun manuscripten en beslissen zogeheten supporters welke schrijfsels worden uitgegeven.

Een vergelijkbaar initiatief is tenpages.com. Ook daar vragen auteurs aandacht voor hun manuscript en kunnen bezoekers van de site aandelen kopen als ze wat ze lezen naar méér vinden smaken. Worden binnen vier maanden tweeduizend aandelen verkocht, dan levert Ten Pages het manuscript aan bij een uitgeverij waarmee ze afspraken hebben. Alleen al de gedachte dat een boek langs deze weg zou kunnen uitgroeien tot een bestseller, maakt de sites interessant voor menig aspirant-schrijver.

„Veel mensen vinden het sexy een boek op hun naam te hebben,” zegt Marjoleine

Tel. Niet voor niets ploffen bij een beetje uitgeverij wekelijks zó tien ongevraagde manuscripten op de mat. Voor Tels recent verschenen *Droomdebuut* interviewde zij achttien auteurs, uitgevers en schrijfcoaches. Zij noteerde hun ervaringen, tips en trucs die ertoe moeten leiden dat het woord boek wordt.

De gemiddelde leeftijd waarop schrijvers debuten is 37 jaar. „Geen wonder,” vindt Tel: „Er moet een zekere noodzaak tot schrijven zijn en dat is iets dat vaak groeit met de jaren.” Het moet zelfs onweerstaanbaar kriebelen, dat verlangen om de juiste woorden te vinden waarlangs gedachten van binnen naar buiten kan komen.

Tegenslag of ziekte kan heftige schrijfkriebel veroorzaken. Sophie van der Stap debuteerde in 2006 met *Meisje met negen pruiken*, gebaseerd op haar gevecht met kanker. Tel: „Bij haar tweede boek was die persoonlijke noodzaak er niet meer en het kostte haar veel meer moeite om dat te schrijven. Bij haar derde, dat deze maand verscheen, werd het pas 'eigen.'”

De tips die in *Droomdebuut* worden aangedragen zijn aangenaam tegenstrijdig. De ene adviseert zitvles te kweken en uren te maken, de ander raadt juist beweging aan. De een zweert bij een meelezende partner, de ander stelt: 'Laat je werk nog aan niemand lezen. Vrienden liegen toch over de kwaliteit ervan.' Sommige auteurs-in-de-dop laten hun verrichtingen beoordelen door een schrijfcoach: iemand die je voor eerlijk commentaar betaalt en met geduld, professionele schrijvering en pijnlijk heldere blik naar concept, hoofdstuk of volledig manuscript kijkt en praktische adviezen geeft. Een kant en klaar recept voor een droomdebuut is er dus niet. En gelukkig maar, anders zou het geen kunst zijn. ■

